

سلامت رایگان

سلامت رایگان یعنی: هیچ ایرانی برای زنده ماندن، مجبور به فروختن وسایل زندگی اش نشود.

در یک جامعه مدرن، سلامت رایگان (یا همگانی) از یک «تصمیم اخلاقی» شروع می‌شود و با یک «مهندسی اقتصادی» دقیق مهیا می‌گردد. این سفره‌ای نیست که دولت برای مردم پهن کند، بلکه قراردادی است که مردم با هم می‌بندند تا هزینه‌ی بیماری یک نفر را همه با هم تقسیم کنند.

در ادامه، مسیر تحقق این ایده را از نقطه صفر تا اجرا بررسی می‌کنیم:

---

۱. نقطه شروع: «تعریف سلامت به عنوان حق، نه کالا»

در جوامع مدرن، سلامت از تغییر نگاه در قانون اساسی شروع می‌شود.

- اگر سلامت «کالا» باشد، هر کس پول دارد عمر طولانی‌تری می‌خرد.
  - اگر سلامت «حق» باشد (مثل امنیت یا پلیس)، دولت موظف است آن را برای همه تأمین کند.
  - شروع واقعی: از پزشکی پیشگیرانه (Prevention) ارزان‌ترین راه برای سلامت رایگان، جلوگیری از بیمار شدن مردم است (تغذیه سالم، ورزش، واکسیناسیون و پایش مستمر.)
-

۲. چطور می‌توان آن را مهیا کرد؟ (سه گام عملیاتی)

الف) سیستم «تک‌پردازنده»

به جای ده‌ها بیمه مختلف که هر کدام بخشی از هزینه را می‌دهند و نیمی از پول را صرف بوروکراسی خود می‌کنند، یک صندوق ملی سلامت ایجاد می‌شود.

- تمام مالیات‌ها و بودجه‌های درمانی به این صندوق می‌ریزد.
- قدرت خرید این صندوق آن‌قدر زیاد است که می‌تواند دارو و تجهیزات را با کمترین قیمت از شرکت‌های جهانی بخرد.

ب) مالیات بر «عوامل بیماری‌زا»

برای تأمین بودجه سلامت رایگان، دولت‌های مدرن از «گناهان سلامتی» مالیات سنگین می‌گیرند:

- مالیات بر دخانیات، الکل، نوشابه‌های پرشکر و آلاینده‌های محیط زیستی.
- این پول مستقیماً به بخش درمان و یزیت‌های رایگان منتقل می‌شود.

ج) پزشک خانواده و نظام ارجاع

برای اینکه سیستم ورشکست نشود، هر شهروند یک پزشک خانواده دارد.

- شما نمی‌توانید برای یک سرماخوردگی ساده مستقیماً به فوق‌تخصص مراجعه کنید (که گران است).
- ابتدا به پزشک خانواده (رایگان) مراجعه می‌کنید و اگر لازم بود، او شما را به متخصص ارجاع می‌دهد. این یعنی مدیریت بهینه منابع.

۳. نقش «عدالت» در سلامت مدرن

در یک جامعه مدرن، کیفیت بیمارستان دولتی در پایتخت و یک روستای دورافتاده باید یکسان باشد.

- تجهیزات مدرن: استفاده از «تله‌مدیسین» (پزشکی از راه دور) برای مناطق محروم.
- توزیع عادلانه متخصص: دولت به پزشکی که در مناطق سخت کار می‌کنند، حقوق بسیار بالاتر می‌دهد تا انگیزه خدمت عادلانه ایجاد شود.

۴. چالش اصلی: «چه کسی پولش را می‌دهد؟»

در مدل حزب «رفاه مشترک»، نباید به مردم وعده دروغ داد. سلامت رایگان، هزینه‌بر است.

- راه حل: انتقال بودجه از بخش‌های غیرضروری (مثل سازمان‌های موازی، تبلیغات حکومتی و پروژه‌های شکست‌خورده) به بخش سلامت.
- هدف: سهم مردم از هزینه درمان (Out-of-Pocket) باید به زیر ۵ تا ۱۰ درصد برسد.

۵. خلاصه برای سایت حزب:

برای مهیا کردن این سیستم در ایران، باید سه کلیدواژه را ترویج کنیم:

1. **تجمیع بیمه‌ها:** تبدیل همه دفترچه‌ها به یک «کارت ملی سلامت.»
2. **شفافیت دیجیتال:** حذف نسخه‌های کاغذی برای جلوگیری از قاچاق دارو و هدررفت بودجه.
3. **اولویت‌بندی پیشگیری:** اختصاص ۵۰٪ بودجه سلامت به آموزش و بهداشت عمومی، نه فقط ساخت بیمارستان‌های گران‌قیمت.

سلامت رایگان یعنی: هیچ ایرانی برای زنده ماندن، مجبور به فروختن وسایل زندگی‌اش نشود.

در دولت رفاه، تنها دغدغه بیمار باید 'بهبود یافتن' باشد، نه 'صورت‌حساب بیمارستان»

وعده محوری ما:

ما سیستم سلامت ایران را به مدلی تبدیل می‌کنیم که در آن:

- **ویزیت و تشخیص:** کاملاً رایگان.
- **داروهای اساسی:** رایگان یا با قیمت نمادین.
- **جراحی و بستری:** پرداخت حداکثر ۱۰٪ هزینه توسط بیمار (سهم دولت و بیمه ۹۰٪).

۳ ستون اصلی سلامت در حزب رفاه مشترک:

1. **پزشک خانواده و پیشگیری:** به جای اینکه صبر کنیم تا مردم بیمار شوند، سیستم «پزشک خانواده» را مستقر می‌کنیم. دولت به سلامت شما پاداش می‌دهد، نه به بیماری شما. پیشگیری ارزان‌تر از درمان است.
2. **حذف «زیرمیزی» و فساد سیستمی:** با واقعی کردن تعرفه‌ها و پرداخت حقوق شایسته به کادر درمان از محل بودجه عمومی، پدیده زشت زیرمیزی را برای همیشه ریشه‌کن می‌کنیم. پزشک باید در رفاه باشد تا فقط به فکر رفاه بیمار باشد.
3. **صندوق ملی درمان سنگین:** برای بیماری‌های خاص و صعب‌العلاج، هزینه درمان ۱۰۰٪ رایگان خواهد بود. هیچ پدری نباید برای درمان فرزندش مجبور به فروش کلیه یا خانه خود شود.

«سلامت، کالای تجاری نیست؛ حق زیستن است. ما این حق را به شما بازمی‌گردانیم.»

برای کسب اطلاعات بیشتر از اهداف حزب می‌توانید به کتاب گذار بزرگ مراجعه نمایید.